

правосъдието, въздържанието, като му напомнил за бѣдѣщия сѣдѣ надъ нечестивитѣ, прокураторътъ го прѣкъсналъ и казалъ: иди си сега, а кога наѣда врѣме, ще ти повикамъ“. Приемника на Феликса, прокураторъ Фестъ, за угода на Евреитѣ, искалъ да имъ даде апостола, нѣ Павелъ, по правото на римски гражданинъ, поискалъ щото дѣлото му да се пренесе на сѣдѣтъ Кесаревъ, и го отправили (60 г.) на корабъ въ Римъ.

Въ врѣме на пѣтешествието въ Римъ, св. ап. Павелъ претърпѣлъ силна морска бура. Двѣ недѣли пѣтували, не видѣли ни слънце ни звѣзди и изгубили всѣка надѣжда за спасение, и, като чакали отъ часъ на часъ смъртъта, не туряли въ устата си храна. Нѣ ето великийтъ апостолъ става въ събранието и отъ името Божие предсказва, че всички ще се избавимъ, само корабътъ имъ единъ ще загине. „Ангелъ отъ Бога, комуто принадлежа азъ и комуто служа, ми се яви тѣзи нощъ и каза: „Небой се Павле; ти трѣбва да се представишъ прѣдъ Кесаря; и ето Богъ ти е подарилъ всички, които плаватъ съ тебѣ“. Подиръ, нѣколко врѣме пѣтницитъ излѣзли на островъ Малта, а послѣ Павелъ благополучно достигналъ Римъ.

Въ Римъ се разглѣдвало дѣлото на ап. Павла около двѣ години, и той се намиралъ подъ тѣй нарѣчената благородна или лѣгка стража. Той живѣлъ въ наемень домъ подъ стража на единъ войнъ и могълъ да приема у себѣ си, когото би искалъ. Въ продължение на тия двѣ години той проповѣдалъ отъ първомъ на Евреитѣ, които живѣли въ Римъ, а подиръ на язичниците, и ималъ такъвъ успѣхъ, щото даже и нѣкои отъ домътъ Кесаревъ се обърнали къмъ Христа. Въ това врѣме въ Римъ св. апост. Павелъ написалъ 4 послания: къмъ Филиппийцитѣ, Колосянитѣ, Ефесянитѣ и къмъ Филимона.¹⁾

Подиръ 2 годишниятъ домашень затворъ, на Павла била дадена свобода, и той предприелъ 4-то велико пѣтешествие за проповѣдъ, за което ний нѣмаме никакви вѣрни и подробни свѣдѣния, както за първитѣ негови 3 пѣтешествия, защото св. Лука свършва описанието за подвигитѣ на великийтъ апостолъ съ първитѣ негови затвори въ Римъ. Можемъ само да се досѣщаме за мѣстата,

¹⁾ Първото отъ тѣзи послания наричатъ благодарително. Филиппийцитѣ особенно обичали апостола: Два пѣти вече му провозждали помощи въ Солунъ и сега, като узнали, че той е затворникъ въ Римъ, испроводили му богати дарове. Павелъ трогателно ги благодарилъ за това имъ усърдие къмъ него. Посланията къмъ Ефесянитѣ и Колосянитѣ се по мѣжду си еднакви по съдържанието; апостолътъ прославява въ тѣхъ лице и служение на Г-да И. Христа и прѣдпѣждава вѣрующитѣ отъ привърженностъ както къмъ Иудейскитѣ обряди, така и къмъ язическата философия. Филимонъ билъ богатъ жителъ на гр. Колоссъ. Неговиятъ рабъ Онисимъ побѣждалъ отъ него, битъ въ Римъ, слушалъ ап. Павла и приелъ Христианството. Ап. Павелъ съ голѣма пастирска любовъ, кротость и смирение ходатайствувалъ за Онисима прѣдъ Филимона и просилъ да го приеме не като робъ, нѣ като братъ възлюбленъ.